

**1576-00-00-08/PL
WP 156**

**Opinia 3/2008 dotycząca projektu międzynarodowego standardu ochrony prywatności
dla Światowego kodeksu antydopingowego**

przyjęta w dniu 1 sierpnia 2008 r.

Grupę roboczą powołano na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE. Jest ona niezależnym europejskim organem doradczym w zakresie ochrony danych i prywatności. Zadania grupy określa art. 30 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 15 dyrektywy 2002/58/WE.

Obsługę sekretariatu zapewnia Dyrekcja C (Sądownictwo Cywilne, Prawa i Obywatelstwo) Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa, B-1049 Bruksela, Belgia, Biuro nr LX-46 06/80.

Strona internetowa: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych

powołana na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r.,
uwzględniając art. 29 i 30 ust. 1 lit. a) i ust. 3 tej dyrektywy oraz art. 15 ust.3 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r.,
uwzględniając art. 255 Traktatu WE i rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji,
uwzględniając własny regulamin wewnętrzny,

przyjmuje niniejszy dokument.

Wprowadzenie

Dyrekcja ds. Edukacji i Kultury Komisji Europejskiej (DG EAC) zwróciła się do grupy roboczej powołanej na mocy art.29 (grupa robocza) o opinię w sprawie projektu międzynarodowego standardu ochrony prywatności przygotowanego przez Światową Agencję Antydopingową (WADA).

Projekt standardu należy rozpatrywać w powiązaniu ze Światowym kodeksem antydopingowym (kodeks) opracowanym przez WADA, w szczególności jego art. 14.

Zgodnie z wymogami kodeksu sportowcy powinni regularnie przekazywać określone dane organizacjom antydopingowym. Dane te będą przechowywane razem z innymi danymi (włączając w to dane szczególnie chronione) w bazie danych ADAMS znajdującej się w Kanadzie.

Dane dotyczące personelu pomocniczego sportowców – zgodnie z definicją w kodeksie – i innych kategorii osób także są przetwarzane na mocy zobowiązań przewidzianych przez kodeks. Do celów kodeksu „uczestnik” oznacza sportowca wraz z jego personelem pomocniczym.

Część I – Wstęp, postanowienia kodeksu i definicje

Punkt 2 – Postanowienia kodeksu

Pomimo że opinia grupy roboczej została przygotowana na podstawie projektu międzynarodowego standardu w formie przekazanej grupie roboczej dnia 7 lipca 2008 r., a nie na Światowym kodeksie antydopingowym, należy zaznaczyć, że (w miejscach, gdzie w projekcie standardu znajdują się odniesienia do postanowień kodeksu) w przypadku niektórych postanowień kodeksu nasuwa się pytanie o ich zgodność z europejskimi standardami ochrony danych.

Wszystkie osoby zaangażowane w działalność na rzecz zwalczania dopingu mają prawo do poszanowania prywatności i ochrony danych osobowych. W związku z tym art. 14 kodeksu mógłby otrzymać następujące brzmienie: „*Sygnatariusze zgadzają się z zasadami koordynacji*

wyników badań dopingowych, ogólną przejrzystością i rozliczalnością oraz poszanowaniem prywatnych interesów **wszystkich osób, w tym osób podejrzewanych o naruszenie przepisów antydopingowych**”.

Artykuł 14.2 – Podanie do publicznej wiadomości

Grupa robocza przypomina, że podanie do publicznej wiadomości i przekazywanie danych stanowi przetwarzanie danych podlegające systemowi ochrony danych. Grupa robocza z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przypadku sportowca, który nie popełnił żadnego wykroczenia dopingowego, podanie decyzji do publicznej wiadomości może mieć miejsce jedynie za jego zgodą. Grupa robocza zaleca jednak, aby międzynarodowy standard został doprecyzowany w sposób niepozostawiający wątpliwości dla organizacji antydopingowych, że „racjonalne starania o uzyskanie takiej zgody” nie mogą w sposób prawomocny zastąpić zgody na podanie danych do wiadomości publicznej (zob. art. 14.2.3).

Grupa robocza kwestionuje także proporcjonalność przetwarzania danych, która polega na podaniu do publicznej wiadomości i zamieszczeniu w Internecie przez co najmniej rok wyroku i innych informacji odnoszących się do sportowców lub innych „osób” (14.2.4 – zob. także część II punkt 10 poniżej). W tym względzie grupa robocza sugeruje aby te „osoby” zostały objęte standardem, chyba że są to sami sportowcy lub ich personel pomocniczy. W tym przypadku nie ma powodu do wyłączenia ich z zakresu ochrony.

Artykuł 14.5 (baza danych ADAMS)

Z wyjątkiem kilku wierszy w art. 14.4 kodeksu, projekt standardu nie zawiera żadnych zasad dotyczących przetwarzania danych związanego z bazą danych ADAMS. Projekt standardu jest skierowany wyłącznie do organizacji antydopingowych. Niemniej jednak w ramach walki z dopingiem należy zagwarantować przepisy dotyczące ochrony danych zarówno w przypadku przetwarzania danych przez organizacje antydopingowe, jak i na użytek bazy danych ADAMS. Grupa robocza pragnie zauważyć, że ta baza danych podlega kanadyjskim organom ochrony danych. Grupa robocza nie może zadowolić się skromnym odniesieniem do tej bazy danych w standardzie.

Grupa robocza zaleca więc zmianę międzynarodowego standardu, tak aby odnosił się do bazy danych ADAMS w sposób bardziej szczegółowy, lub też opracowanie przez WADA procedur dla osób korzystających z bazy danych ADAMS. Należy również zauważyć, że w kwestii przekazywania danych z UE do Kanady należy dołożyć wszelkich starań, aby odbywało się ono zgodnie z przepisami UE dotyczącymi odpowiednich zabezpieczeń przy przekazywaniu danych.

Artykuł 14.6

Pojęcie „osoba trzecia” nie zostało zdefiniowane.

Zasadniczo należy zdefiniować konkretne cele przetwarzania danych na podstawie kodeksu. Jedyne odniesienie do przetwarzania danych przez organizacje antydopingowe – „w kontekście działań dotyczących zwalczania dopingu” jest niewystarczające.

Punkt 3 – Terminy i definicje

Uczestnik

Grupa robocza uważa, że pojęcie „uczestnika”, tak jak zostało ono zdefiniowane w kodeksie, jest zbyt zawężone, aby gwarantować ochronę każdej osobie, której dane mogą być

przetwarzane w ramach stosowania postanowień kodeksu (zob. przedstawione powyżej uwagi dotyczące pojęcia „osoby” w art. 14.2.4 i „osób trzecich” w art. 14.6). Grupa robocza uznaje, że jedynie sportowcy i ich personel pomocniczy będą musieli dostarczyć dane osobowe do WADA, niemniej jednak jednolite użycie terminów w międzynarodowym standardzie i w kodeksie pomoże uniknąć pomyłek.

Trzy nowe definicje zostały dodane do art. 3.2 projektu standardu:

Informacje osobowe

Podana definicja zawiera w sobie definicję „danych osobowych” z art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE. Grupa robocza zauważa, że z wyjątkiem art. 9 (Zachowanie ochrony danych osobowych), w projekcie standardu nie znajdują się dodatkowe gwarancje ochrony danych dotyczących stanu zdrowia oraz danych sądowych przetwarzanych w ramach działań związanych ze zwalczaniem dopingu.

Informacje osobowe szczególnie chronione

Informacje osobowe uważane za wymagające szczególnej ochrony pokrywają się z informacjami, o których mowa w art. 8 dyrektywy. Grupa robocza odnosi się tutaj do swojego komentarza do art. 6 standardu dotyczącego *przetwarzania* takich danych (zob. poniżej).

Przetwarzanie

Definicja jest do zaakceptowania, mimo że nie odpowiada dosłownie definicji z art. 2 lit. b) dyrektywy 95/46/WE.

Część II – Standardy dotyczące przetwarzania informacji osobowych

Punkt 4 – Przetwarzanie informacji osobowych zgodnie z międzynarodowym standardem i obowiązującym prawem

Grupa robocza uważa, że pojęcie „podmioty trzecie” obejmuje podwykonawców w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy o ochronie danych. Dalsze uwagi dotyczące tego pojęcia (zob. punkt 9) opierają się na tym założeniu. Zakres tego pojęcia powinien zostać dokładnie zdefiniowany.

Punkt 4.1

Grupa robocza uważa, że pkt 4.1 powinien zostać zmieniony, tak aby stało się jasne, że także podmioty trzecie muszą działać w zgodzie ze standardem, nawet jeśli wykracza on poza standardy stosowane na podstawie prawa krajowego.

Projekt standardu nie zawiera rozróżnienia pomiędzy różnymi grupami osób objętymi jego przepisami (sportowcy, personel pomocniczy, osoby trzecie). Tymczasem stosowanie zasady proporcjonalności (które dane? które przechowywane dane?), będzie zależało od kategorii, do której dana osoba należy. Projekt standardu powinien zatem zostać zmodyfikowany w tym zakresie.

Przetwarzanie odpowiednich i proporcjonalnych informacji osobowych

W pkt 5.3 należy sprecyzować *informacje osobowe* lub kategorie *informacji osobowych* niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w lit. a), b) i c), poprzez uwzględnienie wymogów wynikających z zasad konieczności i proporcjonalności. Tak jak wskazano

wcześniej, realizacja tych zasad będzie różniła się w zależności od kategorii osoby, której dane będą przetwarzane (*sportowiec, personel pomocniczy*).

Artykuł 5.4 projektu standardu stanowi, że przetworzone informacje osobowe muszą być dokładne, pełne i aktualne. Ostatnie zdanie punktu wydaje się jednak osłabiać ten obowiązek organizacji antydopingowych, a nawet przerzuca odpowiedzialność z administratora danych na osobę, której te dane dotyczą¹. Komentarz zdaje się potwierdzać to przypuszczenie. W tym względzie grupa robocza pragnie podkreślić, że zgodnie z art. 6 lit. d) dyrektywy o ochronie danych należy podjąć wszelkie uzasadnione działania, aby zapewnić usunięcie lub poprawienie nieprawidłowych lub niekompletnych danych, biorąc pod uwagę cele, dla których zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane. Jeśli osoby, których te dane dotyczą, zażądają ich poprawienia, obowiązek ten, w razie konieczności, musi być spełniony przez administratora danych.

Punkt 6 – Przetwarzanie informacji osobowych za zgodą

Zgodnie z art. 7 dyrektywy o ochronie danych wszelkie przetwarzanie danych musi mieć odpowiednią podstawę prawną. Istnienie takiej podstawy prawnej ma fundamentalne znaczenie w przypadku przetwarzania informacji dotyczących zdrowia.

Artykuł 6.1

Zgodnie z pkt. 6.1 projektu standardu organizacje antydopingowe powinny uzyskiwać zgodę sportowców i członków ich personelu pomocniczego, aby przetwarzanie danych było legalne. Grupa robocza uważa, że zgoda uzyskana w takich warunkach nie odpowiada wymogom art. 2 lit. h) dyrektywy o ochronie danych. Zgodnie z tym przepisem zgoda definiowana jest jako „konkretne i świadome, dobrowolne wskazanie przez osobę, której dane dotyczą na to, że wyraża przyzwolenie na przetwarzanie odnoszących się do niej danych osobowych”. Zgoda na przetwarzanie danych zgromadzonych w kontekście wykonywania wymogów Światowego kodeksu antydopingowego nie jest ani dobrowolna ani świadoma. Sankcje powiązane z ewentualną odmową podporządkowania się postanowieniom kodeksu (informowanie o miejscu pobytu, kontrole antydopingowe) przez uczestników sprawiają, że grupa robocza w żadnym stopniu nie uznaje takiej zgody za udzieloną dobrowolnie². Grupa robocza ma ponadto wątpliwości, czy zgoda taka byłaby udzielona w sposób świadomy (zob. pkt 7 poniżej).

Ponieważ przetwarzanie danych nie może opierać się na art. 7 lit. a) i art. 8 lit. a) dyrektywy o ochronie danych, należy przyjąć inną, dopuszczalną podstawę prawną. Grupa robocza przypomina, że zgoda osoby, której dotyczą dane, nawet udzielona świadomie, nie upoważnia do przetwarzania danych dotyczących naruszeń przepisów (art. 8 ust. 2 dyrektywy o ochronie danych).

¹ „(...)”.

Pomimo że organizacje antydopingowe nie muszą weryfikować dokładności wszystkich przetwarzanych przez nie informacji osobowych, mają one obowiązek jak najszybciej poprawić lub skorygować informacje osobowe, co do których mają absolutną pewność, że są niepoprawne bądź niedokładne”.

² Na przykład pkt 6.3 projektu standardu zawiera wymóg, aby „organizacje antydopingowe informowały uczestników o negatywnych skutkach, które mogą wyniknąć z ich odmowy uczestniczenia w kontrolach dopingowych, w tym w badaniach”.

Grupa Robocza zaleca zatem, aby WADA rozważyła przyjęcie innych podstaw prawnych do przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 7 oraz do przetwarzania szczególnie chronionych danych osobowych zgodnie z art. 8 dyrektywy o ochronie danych.

Różne międzynarodowe umowy dotyczące przeciwdziałania dopingowi, jak choćby Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu doping w sporcie lub Konwencja antydopingowa Rady Europy mogłyby stanowić podstawę prawną dla przetwarzania danych, o ile konwencje te zawierałyby odniesienie do wiążącego obowiązku prawnego, którego organizacje antydopingowe musiałyby przestrzegać – na mocy krajowych środków wykonawczych art. 7 lit. c) i art. 8 ust. 4 dyrektywy o ochronie danych – jako administratorzy danych.

Artykuł 6.2

Zgodnie z pkt. 6.2 projektu standardu istnieje możliwość przetwarzania danych szczególnie chronionych, zdefiniowanych wcześniej w pkt. 3.2. Zgodnie z dyrektywą o ochronie danych szczególnie chronione dane osobowe zawierają dane dotyczące pochodzenia rasowego bądź etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, członkostwa w związkach zawodowych lub życia seksualnego. Grupa robocza ma poważne wątpliwości odnośnie do zasadności przetwarzania informacji z kilku z tych kategorii, zwłaszcza, że informacje te mają być zawarte w bazie danych ADAMS. W związku z tym grupa robocza zwraca się do WADA o dostarczenie dodatkowych informacji bądź ponownego zbadania zasadności ewentualnego przetwarzania takich danych oraz do sprecyzowania w pkt. 6.2 ważnych danych, które mają być przetwarzane w ramach tego postanowienia. Definicja w pkt. 3.2 obejmuje ponadto cechy genetyczne. Grupa robocza kwestionuje legalność i potrzebę przetwarzania takich danych i prosi WADA o upewnienie się, czy przetwarzanie tych danych jest konieczne. W każdym razie grupa robocza zaleca szczególnie wysoki poziom ochrony tych danych w trakcie przetwarzania.

Artykuł 6.4

Zakres pkt. 6.4 powinien zostać rozszerzony, tak aby przedstawiciele prawni *uczestników mogli* wykonywać inne prawa przewidziane w projekcie standardu, jak choćby te wymienione w punkcie 11.

Punkt 7 – dopilnowanie przekazywania odpowiednich informacji uczestnikom

Grupa robocza zwraca uwagę na wymogi art. 10 i 11 dyrektywy o ochronie danych, przede wszystkim aby zasygnalizować potrzebę informowania nie tylko o tożsamości administratora danych, lecz również o tożsamości jego przedstawicieli.

Punkt 7.2 stanowi, że jeśli *uczestnicy* nie dostarczą *informacji osobowych*, należy ich poinformować „najszybciej jak to możliwe”. Aby spełnić wymagania dyrektywy o ochronie danych osobowych (art. 11 ust. 1), informacja ta musi zostać przekazana na początku gromadzenia danych osobowych lub, w przypadku ujawnienia danych osobie trzeciej, nie później niż do momentu, gdy dane są ujawniane po raz pierwszy. W wyjątkowych okolicznościach nie trzeba przekazywać tych informacji „gdy, szczególnie w przypadku przetwarzania danych do celów statystycznych, historycznych lub naukowych, dostarczenie takich informacji wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku lub jeżeli gromadzenie lub ujawnianie informacji jest wyraźnie przewidziane przez prawo”. Niemniej jednak ograniczenia te należy interpretować w sposób ścisły.

Grupa robocza zwraca ponadto uwagę, że w komentarzu do pkt. 7.2 użycie sformułowania „uczestnicy powinni (...) mieć, w rozsądnym zakresie, dostęp do informacji...” zdaje się

osłabiać prawo do informacji osób, których dane dotyczą. Grupa robocza przypomina, że prawo osób, których dane dotyczą, do bycia informowanymi ma zasadnicze znaczenie i jest podstawowym warunkiem przejrzystości przetwarzania danych.

Punkt 8 – ujawnianie danych osobowych innym organizacjom antydopingowym i osobom trzecim

Grupa robocza podkreśla, że przekazywanie danych z Europejskiego Obszaru Gospodarczego do kraju trzeciego może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy kraj trzeci zapewni odpowiedni poziom ochrony, zgodnie z opisem w art. 25 ust. 2 dyrektywy o ochronie danych, lub gdy administrator danych powołuje się na odpowiednie środki ochrony prywatności, lub gdy przekazanie jest dokonywane na podstawie wyjątków bądź odstępstw przewidzianych w art. 26 ust. 1 dyrektywy o ochronie danych.

W omawianym przypadku baza danych ADAMS zlokalizowana jest w Kanadzie. Do celów art. 25 ust. 2 dyrektywy o ochronie danych Kanada jest uważana za kraj zapewniający odpowiedni poziom ochrony danych osobowych przesyłanych ze Wspólnoty Europejskiej do odbiorców podlegających kanadyjskiej ustawie o ochronie danych osobowych i dokumentach elektronicznych (ang. Canadian Personal Information Protection and Electronic Documents Act – PIPEDA)³. Nie jest jednak jasne dla grupy roboczej, czy administratorem bazy danych ADAMS jest WADA czy krajowy organ antydopingowy, ani czy administrator podlega przepisom kanadyjskiej ustawy o ochronie danych osobowych i dokumentach elektronicznych. Grupa robocza zaleca, aby zostało to wyjaśnione i, w przypadku gdyby administrator nie podlegał przepisom tej ustawy, aby podjęte zostały kroki w celu zapewnienia właściwego poziomu ochrony informacjom przesyłanym z terenu Wspólnoty Europejskiej do bazy danych ADAMS.

Grupa robocza podkreśla potrzebę przestrzegania „zasady celowości” oraz spełniania wymogu kompatybilności dalszego przetwarzania danych z pierwotnym celem zbierania danych.

Jeśli chodzi o art. 8.4, grupa robocza powtarza uwagi poczynione powyżej w pkt. 6. dotyczącym ważności udzielonej zgody. Grupa robocza zwraca ponadto uwagę na fakt, że zapis ten nie pozwałaby na publikację informacji osobowych dotyczących sportowców w Internecie, tak jak przewidywał to art. 14.2.4 kodeksu antydopingowego (zob. pkt. 2 powyżej – Postanowienia kodeksu).

Punkt 9 – utrzymywanie ochrony danych osobowych

Odnosnie do pkt. 9.1 dane kontaktowe osoby wskazanej przez organizację antydopingową powinny być niezwłocznie przekazywane zainteresowanym osobom (dotyczy to także informacji, o których mowa w pkt. 7.1) a nie tylko na ich wnioski.

Jeśli chodzi o podwykonawców, z których usług mogą korzystać organizacje antydopingowe (podmioty trzecie – ppkt 9.4), grupa robocza przypomina postanowienia zawarte w art. 16 i 17 dyrektywy o ochronie danych, w szczególności spoczywający na administratorze danych obowiązek wybrania przetwarzającego o wystarczających gwarancjach odnośnie do

³ 2002/2/WE: Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2001 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zapewnionej w ustawie kanadyjskiej o ochronie informacji osobowych i dokumentów elektronicznych (notyfikowana jako dokument nr C(2001) 4539).

technicznych środków bezpieczeństwa oraz rozwiązań organizacyjnych, regulujących przetwarzanie danych.

Punkt 10 – przechowywanie informacji osobowych, tylko gdy jest to konieczne i zapewnienie ich zniszczenia

Grupa robocza z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tej wersji projektu znalazł się zapis odnoszący się do okresu przechowywania danych i obowiązku wykasowania tych danych, gdy nie są już potrzebne, mając na względzie cel ich przetwarzania. Niemniej jednak grupa robocza zwraca się do WADA o określenie, w miarę możliwości i z uwzględnieniem zdobytego w tej dziedzinie doświadczenia, maksymalnego racjonalnego okresu przechowywania tych danych, lub przynajmniej niektórych kategorii danych, przez organizacje antydopingowe. Punkt 2, dotyczący zasad podawania danych do publicznej wiadomości zgodnie z art. 14.2.4 kodeksu antydopingowego, nie powinien służyć tutaj za wzór. Wydaje się on bowiem dysproporcjonalny w zakresie, w jakim stanowi, że na stronie internetowej Międzynarodowej Organizacji Antydopingowej powinny być umieszczane „przynajmniej” informacje osobowe sportowców i innych osób, co do których istnieje przypuszczenie, że naruszyły postanowienia antydopingowe i „pozostać tam co najmniej przez rok” (zob. część I powyżej).

Grupa robocza odnosi się także do swojej *opinii 4/2007 w sprawie pojęcia danych osobowych*⁴ aby wskazać, co oznacza pojęcie „anonimizacji/danych anonimowych” w myśl dyrektywy.

Punkt 11 – prawa uczestników w zakresie informacji osobowych

Standard przewiduje prawo dostępu do informacji dla *sportowców* i ich *personelu pomocniczego*. Na mocy art. 12 dyrektywy o ochronie danych każda zainteresowana osoba ma w szczególności prawo otrzymać od administratora przynajmniej informacje o celu przetwarzania danych, o kategoriach przetwarzanych danych oraz o odbiorcach bądź grupach odbiorców, którym dane te zostaną ujawnione. Takie elementy nie są zawarte w projekcie standardu.

Projekt przewiduje, że w pewnych przypadkach organizacje antydopingowe nie są zobowiązane do odpowiedzi na wnioski o udzielenie dostępu. W tej kwestii grupa robocza zauważa, że wyjątki sformułowane szczególnie niejasno w pkt. 11.1 (*chyba, że takie działanie w danej sprawie uniemożliwiłoby Organizacji Antydopingowej wypełnienie swych obowiązków wynikających z kodeksu*) i 11.2 (*wnioski, które są jawnie dokuczliwe lub nadmierne, jeżeli chodzi o zakres lub częstotliwość, lub nakładałyby nieproporcjonalnie duży ciężar kosztów bądź wysiłku*) nie wydają się *prima facie* być zgodne z art. 12 i 15 dyrektywy. Jakikolwiek ograniczenie prawa dostępu jest dozwolone jedynie w przypadku, gdy pozostaje ono w zgodzie z art. 13 dyrektywy, która upoważnia państwa członkowskie do przyjęcia środków prawnych zmierzających do ograniczenia tego dostępu, jeśli ograniczenie takie jest niezbędne do ochrony interesów wymienionych w przyjętych przez państwa członkowskie przepisach.

Grupa robocza z zadowoleniem zauważa, że w przypadku odmowy przyznania uczestnikom dostępu do danych otrzymają oni na piśmie powody takiej decyzji. Grupa robocza przypomina jednak, że odmowa taka dozwolona jest jedynie w sytuacjach przewidzianych w art. 13 dyrektywy, który należy interpretować w sposób ścisły.

⁴ http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_pl.pdf

W odniesieniu do art. 11.4 grupa robocza podkreśla, że na mocy art. 12 lit. c) dyrektywy administrator danych musi powiadomić osoby trzecie, którym dane zostały przekazane, o wszelkich poprawkach lub usunięciach spowodowanych niepoprawnością lub niedokładnością danych, *chyba że okaże się to niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku*. Interpretacja zwrotu „w stosownych przypadkach”, aby był on zgodny z europejskimi przepisami o ochronie danych, powinna dopuszczać jedynie te dwa wyjątki.

Postanowienia dodatkowe

Na koniec grupa robocza z zalem przyjmuje fakt, że szereg kluczowych zasad europejskiego systemu ochrony danych nie pojawia się w projekcie standardu. Grupa robocza zwraca się do WADA, aby rozważyła włączenie dodatkowych przepisów, które gwarantowałyby co następuje:

- zakaz zautomatyzowanych decyzji indywidualnych (art. 15 dyrektywy): w obliczu sankcji, do których może prowadzić przetwarzanie danych, taki zakaz wydaje się kluczowy;
- niezależne kontrole wdrażania przez organizacje antydopingowe minimalnych wymogów zawartych w standardzie; punkt 8.3 projektu standardu stanowi, że organizacja antydopingowa może wyrazić WADA swoje wątpliwości odnośnie do nieprzestrzegania postanowień standardu przez inną organizację; grupa robocza uważa, że w przypadku przyznania informatorom takiej możliwości powstają wątpliwości odnośnie do zaangażowania WADA w nadzorowanie skutecznego wdrażania i poszanowania minimalnych wymogów ustanowionych przez standard; grupa robocza zauważa ponadto, że nieprzestrzeganie standardów nie wiąże się z żadnymi sankcjami wobec organizacji antydopingowych; należy zatem zadać pytanie o skuteczność takiego standardu;
- istnienie odpowiedniego środka zaradczego i odpowiedniej rekompensaty za szkodę wynikającą z operacji przetwarzania danych niezgodnej ze standardem; krajowe organizacje antydopingowe powinny podlegać krajowym przepisom regulującym przetwarzanie danych osobowych.

Grupa robocza powołana na mocy art. 29 popiera inicjatywę WADA dotyczącą przyjęcia minimalnych standardów prywatności i ochrony danych osobowych sportowców i innych zainteresowanych osób w ramach walki z dopingiem. Grupa robocza uważa, że standard ten, biorąc pod uwagę geograficzny zasięg jego stosowania, odegra istotną rolę w zakresie przetwarzania danych niepodlegającego prawodawstwu UE lub przepisom, które zostały przez UE uznane za właściwe. Jest również prawdopodobne, że standard ten przyczyni się do podniesienia świadomości dotyczącej ochrony danych wśród organizacji antydopingowych we wszystkich krajach niezależnie od tego, czy przetwarzanie danych podlega w nich odpowiedniej ochronie.

Grupa robocza z zadowoleniem zauważa odniesienie do dyrektywy o ochronie danych zapisane w preambule projektu standardu. Nie może ona jednak na razie wyrazić całkowitego poparcia dla standardu, gdyż minimalne wymogi w nim zawarte wydają się nie osiągać minimalnych standardów wymaganych przez europejskie przepisy o ochronie danych. Pełne poparcie jest jednak możliwe po uwzględnieniu poczynionych powyżej uwag oraz dostarczeniu dalszych, dokładniejszych informacji o bazie danych ADAMS. Grupa robocza zwraca się więc do WADA, aby ta uwzględniła powyższe uwagi przy tworzeniu projektu

standardu, z zadowoleniem przyjmie też dalsze wyjaśnienia ze strony WADA oraz, gdyby okazało się to konieczne, spotka się z jej przedstawicielami.

Niezależnie od tego Grupa robocza oczekuje, że będzie stale informowana o reakcji na powyższe uwagi oraz, bardziej ogólnie, o postępach w pracach WADA nad omówionym projektem standardu.

Sporządzono w Brukseli dnia 1
sierpnia 2008 r.

*W imieniu grupy roboczej
Przewodniczący
Alex TÜRK*